

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΜΩΑΜΕΘ

Πιστεύετε τα όνειρα ;
Και όμως οι παλαιοί χρονογράφοι, αναφέρουν το εξής περίεργο, που συνέβη εις τὸν Μωάμεθ, τὸν κατακτητὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸν διαλύσαντα τὴν Ἑλληνικὴν Αὐτοκρατορίαν, τοῦ Βυζαντίου.

Μετά τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅταν ὁ Μωάμεθ, νικητὴς, ἔγειρε νὰ ξεκουραστῆ καὶ ἀπεκοιμήθη, εἶδε ἓνα ὄνειρο πού τοῦ ἔκανε τόσην ἐντύπωσι, ὥστε ἐκάλεσε ὄλους τοὺς ὄνειροκρίτας νὰ τοῦ τὸ ἐξηγήσουν.

Ὁνειρεύτηκε ἓνα ἄνθος μὲ τέσσαρα φύλλα. Ἐπάνω σὲ κάθε φύλλο, ἦταν καὶ ἓνας ἀριθμὸς. Στὸ ἓνα φύλλο, ὁ ἀριθμὸς 1, στὸ δεύτερο ὁ ἀριθμὸς 7, στὸ τρίτο ὁ ἀριθμὸς 9 καὶ στὸ τέταρτο πάλι ὁ ἀριθμὸς 7.

Καὶ οἱ ἀριθμοὶ αὐτοί, μὲ τὰ φύλλα τοῦ λουλουδιοῦ, γυρίζανε, φατεινοί, σὰν ἀναμμένοι ἐμπρὸς στὰ μάτια του.

Ὁ Μωάμεθ ἔκπληκτος τρομαγμένος. Κανεὶς ὁμως ἀπὸ τοὺς ὄνειροκρίτας δὲν μποροῦσε νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τὸ ὄνειρο αὐτό.

Τότε διατάζει νὰ τοῦ φέρουν ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους Ἑλληνας.

Σὲ λίγο, νὰ καὶ σέρεται ἐμπρὸς του, ἓνας Ἕλληνας μοναχὸς, γέροντος, μὲ ἄσπρα μαλλιά καὶ γένεια, σὰν βαμβάκι ἄσπρα, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε ὅτι θὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τ' ὄνειρο, εἰάν ἐχάριζε ὁμως τὴν ζωὴ καὶ τὴν ἐλευθερίαν, σ' ὄλους τοὺς αἰχμαλώτους, πού εἶχανε κλεισμένους μὲ αὐτὸν μαζί, σ' ἓνα Βυζαντινὸ λουτρό.

Ὁ Μωάμεθ τοῦ ὑποσχέθηκε καὶ ὁ καλόγηρος ἄρχισε νὰ ἐξηγῆ.

Ἐγραψε τὰ ψηφία τῶν ἀριθμῶν, τὸ ἓνα ἔπειτα ἀπὸ τὸ ἄλλο, στὴ σειρά πού τὰ εἶδε, ἀπάνω στοῦ λουλουδιοῦ τὰ φύλλα, πρὶν ἀρχίσουν νὰ γυρίζουν πύρινα, σὰν φλογισμένους μύλος, καὶ ἔτσι ἔκαμε τὸν ἀριθμὸ 1797.

Ἐπειτα πρόσθεσε τὰ ψηφία τοῦ ἀριθμοῦ (1 + 7 + 9 + 7 = 24) καὶ εὔρε 24. Τὸ 24 πάλι τὸ πρόσθεσε στὸ (1797 + 24) = 1821.

Καὶ εὔρε 1821.

Γυρίζει τότε στὸν Μωάμεθ καὶ τοῦ λέγει :
— Στὰ 1821 οἱ Ἕλληνες, πού τώρα σκλάβησες, θὰ ἐπαναστατήσουν καὶ ἔπειτα ἀπὸ μεγάλο πόλεμο, μακρὸ, γεμάτον ἀπὸ φωτιές, αἵματα καὶ θυσιές, θὰ λυτρωθῶν, ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὴν χαμένην, σήμερα, πατριίδα των.!

Ὁ Μωάμεθ, μόλις τ' ἄκουσε αὐτά, εἶπε σὰν ἀφηρημένος, ἴσως καὶ γιατί δὲν ἔδωκε σημασίαν στοῦ μοναχοῦ τὰ λόγια, ἴσως καὶ γιατί τὸ διάστημα τοῦ φάριξε τόσο μακρυνό, πού νὰ μὴ τὸν ἀνησυχῆ διόλου.

— Ναί.

Ὁ Καλόγηρος ἐξακολούθησε τὴν ἐξήγησι τοῦ ὄνειρου.
Πρόσθεσε πάλιν τὰ ψηφία τοῦ εὐρεθέντος ἀριθμοῦ τοῦ (1 + 8 + 2 + 4) καὶ εὔρηκεν 12, τὸ 12 αὐτὸ τὸ ἐπρόσθεσε εἰς τὰ 1821 καὶ εὔρηκεν 1833.

— Στὰ 1833, τοῦ εἶπεν, οἱ Ἕλληνες θὰ κάνουνε Βασιλεῖα καὶ θὰ φέρουν δικὸν τους Βασιλιά.

Ἐπρόσθεσε πάλιν τὰ ψηφία (1 + 8 + 3 + 3) καὶ εὔρε 15. Τὸ 15 τὸ ἐπρόσθεσε εἰς τὸ 1833 (1833 + 15) = 1848. Καὶ εὔρε 1848.

— Κατὰ τὸ 1848, εἶπε, στὴν Ἑλλάδα θὰ γίνονται μεγάλες ταραχὲς καὶ μεταβολὲς μεγάλες.

(Καὶ πράγματι ἔγινε τὸ Σύνταγμα).

Ἐπρόσθεσε πάλιν τὰ ψηφία τοῦ 1848 (1 + 8 + 4 + 8) = 21 καὶ εὔρε τὸν ἀριθμὸν 21, τὸν ἐπρόσθεσεν εἰς τὸ 1848 (1848 + 21) = 1869.

— Εἰς τὰ 1869, τοῦ λέγει, θὰ γίνῃ κάτι στὴν Ἑλλάδα, πού ὄλοι οἱ Ἕλληνες θὲ νὰ χαροῦν καὶ μεγάλως θὰ γιορτάσουν. Θὰ ἀποκτήσουνε Διάδοχον.

(Εἰς τὰ 1869 ἐγενήθη ὁ Κωνσταντῖνος).

— Ντερβίση ἐφέντη, τοῦ εἶπεν ὁ Σουλτάνος, αὐτὰ δὲν μὲ ἐνδιαφέρουν. Γιὰ μένα καὶ γιὰ τὴν Τουρκία νὰ μοῦ πῆς.

— Τὸ ὄνειρο, πολυχρονονεμένον, ἀφέντη, τοῦ ἀπήντησεν ἐκεῖνος, αὐτὸν τὸν δρόμο ἔχει πάρει. Ἴσως θὰ ἔχουνε ὄλα αὐτὰ σχέσι μὲ τὴν Τουρκία...

Προσθέτει πάλιν τὰ ψηφία τοῦ 1869 (1 + 8 + 6 + 9) = 24. Καὶ εὔρηκεν 24 τὸ 24 αὐτὸ τὸ προσθέτει στὸ 1869 καὶ εὔρηκεν 1893.

— Στὰ 1893, ἀφέντη Σουλτάνε μου, τοῦ λέει, ὁ Διάδοχος θ' ἀποκτήσῃ Διάδοχο εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Προσθέτει ἔπειτα τὰ ψηφία τοῦ 1893 (1 + 8 + 9 + 3) = 21 καὶ εὔρηκεν 21. Τὸ 21 αὐτὸ τὸ προσθέτει εἰς τὸ 1893 καὶ εὔρηκεν τὸν ἀριθμὸ 1914.

— 21 καὶ 21, τοῦ λέγει, ἐδῶ κλείνει τ' ὄνειρο.

— Γιατί ;

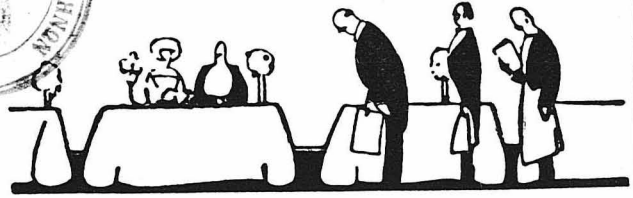
— Γιατὶ τὰ ψηφία τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ καὶ τοῦ τελευταίου δεῖχνουν 21. Κακὸς ἀριθμὸς γιὰ τὴν Τουρκία.

Καὶ μεγάλο θὰ γίνῃ στὰ 1914.

(Ἐγενήθη ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος).

— Κακὸν τὸν κόσμον θὰ ἀρχίσῃ, καταστροφὴ θ' ἀρχίσῃ διὰ τὴν Τουρκία. Ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ αὐτὸν οἱ Ἕλληνες, θὰ ἔξαρθῶν στὴν Πόλιν. Ἡ Τουρκία τραβιέται στὴ «Κόκκινη μελιά». (Τὸ παλαιὸν κείμενον ἔχει «στὴν Ἀνατολή».)

Ὁ Μωάμεθ πού ὡς τὰ τώρα ἄκουγε ἀνόρηχτα, μόλις ἄκουσε ὅτι ἀπὸ τὰ 1914 θ' ἀρχίσῃ τῆς Τουρκίας ὁ χαλασμός, σηκώνεται ἀπάνω ἀργεμένους ἀρπάξει τὸν καλόγηρο ἀπ' τὰ μαλλιά, τὸν ὀ-

ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

ΜΙΚΡΗ ΕΓΚΥΚΛΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑ

Ὁδοντόκονις τοῦ σπιτιοῦ

Θέλετε τὰ δόντια σας, νὰ εἶνε ἄσπρα, σὰν μιὰ σειρὰ μαργαριτάρια ;

Πάρτε στάχτη ἀπὸ ζύλα, κοσκινιστέ την μὲ μιὰ σίτα, πολλὴ φιλή, ἀνακατέψατέ την, κατόπιν μὲ λίγη σκόνη ἀπὸ ρίζα «Ἴριδος» καὶ τρίψατε τὰ δόντια σας.

Θ' ἀσπρίουν ὅσο νὰ φαντασθῆτε.

«Ἴρις» εἶνε ἐκεῖνο τὸ μεγάλο μῶβ ἢ λευκὸ ἄνθος, πού ὁ κόσμος τὸ λέει «κρίνον». Τὰ φύλλα του εἶνε σὰν τοῦ κρίνου σπαθωτά, καὶ εὐρίσκονται σ' ὄλα τὰ περιβόλια. Ἀνθίζει αὐτὴ τὴν ἐποχὴ. Εἶνε κοινὸλόρηξι καὶ πολλαπλασιάζεται μοναχὸ του.

Πῶς νοστιμεύει ἡ σοῦπα

Μὰς τὸ συμβουλευεῖ ἓνα Ἄγγλικὸ περιοδικόν.

Τὰ τσούφλια τῶν κρεμμυδιῶν, μὴν τὰ πετάει.

Πλύνετε τὰ καλὰ καὶ βάλτε τα, νὰ βράσουν μαζί μὲ τὸ βραστό σὰς.

Τοῦ δίνουν ἓνα ὠραῖο χροῶμα καὶ μιὰ γεῦσι πολλὴ νόστιμη.

Ἐννοεῖται ὅτι, μετὰ τὸ βράσιμον, αὐτὰ τὰ τσούφλια, θὰ τὰ βγάλετε, σείνοντας αὐτὰ, πρὶν νεβρίζετε τὸ βραστό σας.

Κηλίδες τοῦ λαδιοῦ

Ἡ κηλίδες τοῦ λαδιοῦ βγαίνουν, ἀν τριφθῶν μὲ τερεβυνθίνην.

Βρέχετε, μὲ αὐτὴν, ἓνα ὑψασμα καὶ ἡ κηλίδες φεύγουν.

Ρευματισμοὶ καὶ πορτοκάλια

Ξέρετε ὅτι τὰ πορτοκάλια εἶνε μοναδικὸ φάρμακο, γιὰ τοὺς ρευματισμοὺς ;

Ριχτεῖτε τους ἀγρίως.

Ὅπως ἐπίσης τὸ ὠμὸ παλπὸ κρεμμύδι, τραγόμενον ἔτσι, ἢ φκινάτομον σαλάτα, πάντοτε ὠμὸ, εἶνε τὸ γιαιτρεῖον τὰς ἀσθενείας τοῦ σπκοτιοῦ !

Ὁμὸ κρέας

Συχνὰ οἱ γιαιτροί, διατάσσουν τοὺς ἀσθενεῖς νὰ τρῶνε ὠμὸ κρέας. Γιὰ νὰ μὴ ἀπιδιάζουνε οἱ ἀρρωστοί, νὰ μιὰ συνταγὴ, πῶς νὰ τὸ παρασκευάζετε :

Ὁμὸ κρέας.	250	γρᾶμμαρια
Μύγδαλα γλυκὰ	75	> >
Μύγδαλα πικρὰ	6	> >
Ζάχαρι	30	> >

Τὰ κοπανίζετε εἰς τὸ γουδί.

Χνεῖ κάτω, τὸν κλωσποπατῆ, καὶ διατάζει νὰ τοῦ κόψουν τὸ κεφάλιν.

— Πολυχρονονεμένον μου Σουλτάνε, τοῦ φώναξεν ὁ καλόγηρος, μοῦ ἔδωσες τὸ λόγο σου, ὅτι θὰ χαρίσῃς τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἐλευθερίαν, στοὺς Χριστιανοὺς, πού ἔχεις κλεισμένους στὸ λουτρό.

— Τὸν λόγο μου, τ' ἀπήντησε, θὰ τὸν κρατήσω.

— Μὰ ἐγὼ χάρω τώρα τὴ ζωὴ μου !

— Ἐδῶσα λόγο, εἶπεν ὁ Μωάμεθ, νὰ λευθερώσω ὄσους ἦταν μαζί σου κλεισμένοι στὸ λουτρό.

Καὶ στρεφόμενος στοὺς ἀξιωματικούς του.

— Ἀφίστε τους ἐλευθερούς, νὰ πάνε ὅπου θέλουν !

Καὶ γυρίζοντας στὸν γέροντα καλόγηρο, μὲ τὰ λευκὰ μαλλιά, σὰν τὸ λευκὸ βαμβάκι.

— Βλέπεις τὸν λόγο μου τὸν κράτησα. Γιὰ σένα λόγο κανένα δὲν ἔδωσα ! Καὶ δὲν εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὸν κρατήσω.

Καὶ ἀποτεινόμενος στοὺς δορυφόρους του :

— Τὸ κεφάλιν του, νὰ τὸ κρεμάσετε στὴ πόρτα τοῦ λουτροῦ.

Ὁ καλόγηρος ἀποκεφαλίσθηκε.

Ὅλες ἡ χρονολογίαι σου, βγήκανε σωστές. Τὸ ἔτος 1914 πού βγήκε ἡ Τουρκία ἀπὸ τὴν οὐδετερότητα ἦταν μοιραῖο γιὰ αὐτὴ, γιατί ἔφρεσε τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς συμμάχους εἰς τὴν Πόλιν. Οἱ ἀριθμοὶ δὲν ψεύδονται.

Ἀπὸ τὴν πρόσθεσι τῶν ἀριθμῶν, τοῦ 1914 (1 + 9 + 1 + 4 = 15) 1914 + 15 = 1929, βγαίνει ἀκόμη ἄλλη μία, πού δὲν πρόφθασε νὰ τὴν προσητέψῃ ὁ καλόγηρος.

Ἡ τοῦ ἔτους 1929.

Τὶ νὰ μὰς κρύβῃ ἀραγε, τὸ μέλλον μέσα στὰ ἄδυστα καὶ τὰ σκοτεινὰ του !...